

FOLDING CAROLS

.....
.....

==

Meer uit deze reeks:

Folding Tales
Folding Tails – Cats
Folding Tails – Dogs
Folding Stories

Copyright © MMXXVI Uitgeverij MUS

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden gebruikt, verveelvoudigd of openbaar worden gemaakt op welke manier dan ook, inclusief ten behoeve van het trainen van technologieën of systemen voor kunstmatige intelligentie, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever en de auteur. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is nadrukkelijk verboden (Artikel 4(3) Richtlijn (EU) 2019/790).

Concept: Renée Groot

Tekst *A Christmas Carol* en *A Tale of Two Cities*: Project Gutenberg

Coverontwerp: Margo Togni

Coverillustratie en schutbladen: Sam Loman

Zetwerk: Tara Schollema, zet-werk.nl

Druk- en bindwerk: Finidr, Tsjechië

ISBN 978 90 453 3123 2

NUR 370 Cadeauboeken algemeen / 460 Hobby's algemeen

BISAC CRA000000 CRAFTS & HOBBIES / General

THEMA WFX Kleurboeken en activiteitenboeken voor volwassenen //

WZ Schrijfbenodigdheden en diverse artikelen // WZG Cadeauboeken

Uitgeverij MUS is een handelsnaam van BBNC uitgevers bv

Uitgeverij MUS

Hoge Gouwe 93

2801 LD Gouda

www.uitgeverijmus.nl
redactie@uitgeverijmus.nl

@uitgeverijmus

FOLDING CAROLS

**Maak een kunstwerk van dit boek met
drie verschillende vouwpatronen**

GOUDA, MMXXVI

INLEIDING

Ontdek de magie van het boekvouwen met *Folding Carols*! Je kunt kiezen uit drie verschillende vouwpatronen – speciaal ontworpen voor zowel beginners als gevorderden. Je leert stap voor stap hoe je de pagina's van dit boek transformeert tot een betoverend 3D-ontwerp. Verderop in het boek vind je twee romans van Charles Dickens: *A Christmas Carol* en *A Tale of Two Cities*. De tekst is puur decoratief voor een mooi effect in je gevouwen kunstwerk, maar je kunt het boek ook eerst lezen voordat je gaat vouwen. Ben je er klaar voor? Ga dan meteen aan de slag met één van de volgende drie patronen!

Stap 1: een patroon kiezen

Kies één van de drie patronen om te vouwen (en knippen):

PATROON 1 – VOUWEN

Dit patroon is perfect voor iedereen die kennis wil maken met boekvouwen. Je hoeft de pagina's alleen te vouwen en niet te knippen.

Lijn: ———

PATROON 2 – VOUWEN EN KNIPPEN

Dit patroon is voor iedereen die al een beetje ervaring heeft met boekvouwen of die wel van een uitdaging houdt. Bij het maken van dit patroon moet je vouwen én knippen.

Lijn: ———

PATROON 3 – OMGEKEERD BOEKVOUWEN

Dit patroon is voor gevorderden. Je gaat wat anders te werk dan bij het normale boekvouwen, je gaat namelijk omgekeerd boekvouwen. Lees de uitleg van deze werkwijze goed door voordat je aan de slag gaat. Daarnaast moet je heel zorgvuldig te werk gaan om de details van het patroon goed tot hun recht te laten komen in jouw kunstwerk.

Lijn: — — — — —

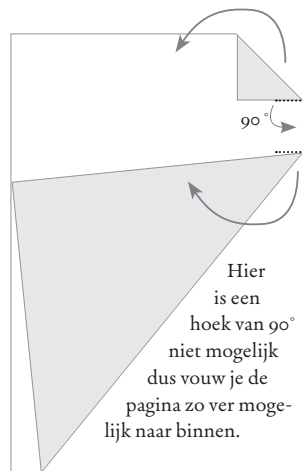
Stap 2: wat heb je nodig?

Zorg dat het boek op een platte ondergrond ligt tijdens het vouwen (en knippen). Je kunt als vouwhulp een liniaal of geodriehoek gebruiken bij alle patronen. Voor patroon 2 en 3 heb je ook een schaar nodig. Heb je gekozen welk patroon je wilt gaan vouwen? Lees dan eerst de uitleg goed door op de volgende pagina's voordat je aan de slag gaat.

STAP-VOOR-STAP BOEKVOUWEN (PATROON 1 EN 2)

Stap 3a: het vouwen van pagina's

Vouw op elke pagina de boven- en onderhoek naar binnen tot aan de buitenste twee lijntjes die bij jouw gekozen patroon horen. Zorg dat je de pagina in een hoek van negentig graden vouwt, gebruik een liniaal of de tekstregels als hulpmiddel of richtlijn. Lukt het niet helemaal om de pagina in een hoek van precies negentig graden te vouwen? Vouw de pagina dan zo ver mogelijk naar binnen. Zie het voorbeeld hiernaast voor een schematische weergave. Je kunt nog een keer extra met je nagel of liniaal over elke vouw gaan voor een scherper resultaat.

Stap 3b: het knippen van pagina's

Als je patroon 2 hebt gekozen, zul je merken dat naarmate je verder komt in het boek, er meer dan twee lijntjes van dat patroon op een pagina staan. Dit betekent dat je op deze pagina's ook moet knippen.

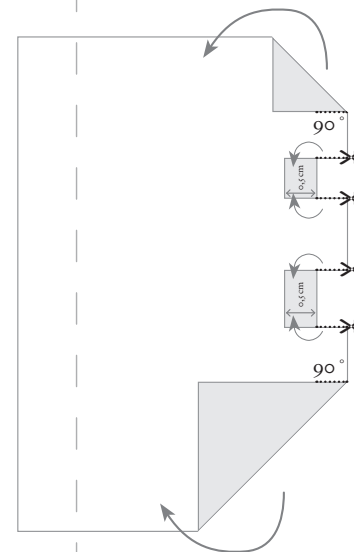
Zoals je net hebt geleerd bij stap 3a, geven het onderste en bovenste streepje aan waar de pagina naar binnen gevouwen moet worden. Als je daarmee klaar bent, knip je de rest van de streepjes die bij jouw patroon horen in langs de patroonlijntjes. Zorg dat alle inknippingen die je maakt exact dezelfde diepte hebben. Je kunt hiervoor de lengte van de lijntjes aanhouden (0,5 cm).

Werk bij het vouwen van de inknippingen van boven naar beneden. Je werkt elke keer tussen twee inknippingen in. Vouw dus de pagina tussen het tweede en derde streepje naar binnen, dan tussen het vierde en vijfde streepje et cetera totdat je elk streepje hebt gehad en bij de onderste vouw uitkomt. Zie het voorbeeld hiernaast voor een schematische weergave.

Voor een strak resultaat moet je bij deze stap op een aantal dingen letten:

- Zorg dat je de inkepingen recht vouwt, de lijn van de vouw moet parallel aan de pagina lopen. Leg eventueel je liniaal tegen het uiteinde van de lijntjes en vouw het papier daarover naar binnen.
- Zorg dat de vouw overal even diep is. Je hebt als het goed is tijdens het knippen elk lijntje al even diep ingeknipt, dan worden je vouwen automatisch overal even diep.
- Druk de vouwen goed aan met bijvoorbeeld je nagel of liniaal voor een scherp resultaat.

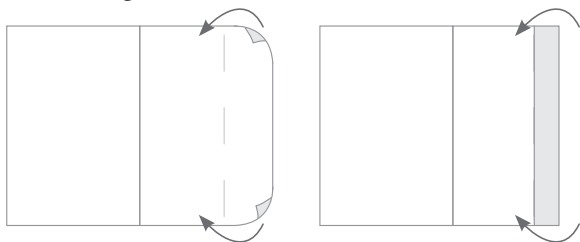
Ga zo door totdat je alle inknippingen op de pagina hebt gehad en sla de pagina dan om. Herhaal stappen 3a en 3b voor elke pagina tot het gehele boek is gevouwen en geknipt. Je kunstwerk is nu bijna klaar!

STAP-VOOR-STAP OMGEKEERD BOEKVOUWEN (PATROON 3)

Stap 3a: het omvouwen van pagina's

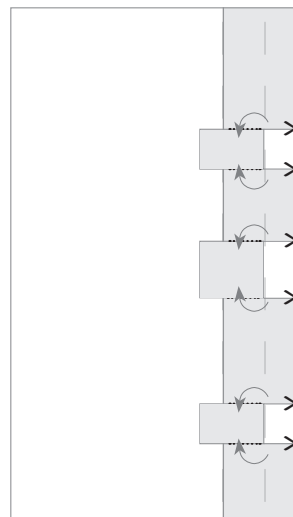
Bij het 'normale' boekvouwen zou je de twee hoeken van de pagina tot de vouwlijntjes van je patroon naar binnen vouwen. Bij omgekeerd boekvouwen ga je anders te werk. Bij omgekeerd boekvouwen begin je namelijk met de pagina in zijn geheel in een rechte lijn om te vouwen. Hiervoor staat op elke rechterpagina een hulplijn. Zorg dat je de pagina 2,5 cm naar binnen vouwt, tegen deze hulplijn aan zoals de schematische weergave hieronder laat zien.

Stap 3b: het inknippen en invouwen van pagina's

Wanneer je de pagina in zijn geheel hebt omgevouwen, is het tijd om de schaar erbij te pakken. Door het omvouwen zijn er op de achterzijde van de pagina die je net naar binnen gevouwen hebt lijntjes van het patroon en een tweede hulplijn tevoorschijn gekomen. Je hebt deze lijntjes nodig bij het inknippen van de pagina. Zijn er geen streepjes te zien op de omgevouwen flap? Dan hoef je deze pagina niet in te knippen.

Knip alle streepjes van jouw gekozen patroon in tot aan het uiteinde van de omgevouwen flap, zo ontstaat er een kleiner en los flapje dat je naar binnen kunt vouwen. De streepjes geven in deze patronen alleen aan waar je moet knippen, niet hoe diep. Werk bij het vouwen

van de inknippen van boven naar beneden. Je werkt elke keer tussen twee inknippen in. Vouw de pagina tussen het eerste en tweede streepje naar binnen. Gebruik de tweede hulplijn die tevoorschijn is gekomen om te bepalen hoe diep je het flapje moet invouwen. Herhaal dit – als er meerdere streepjes op de pagina staan – bij de strook tussen het derde en vierde streepje en het vijfde en zesde streepje et cetera totdat je elk streepje naar binnen hebt gevouwen. Zie het voorbeeld hiernaast voor een schematische weergave.

Voor een strak resultaat moet je bij deze stap op een aantal dingen letten:

- Zorg dat je de inkepingen recht vouwt, de lijn van de vouw moet parallel aan de pagina lopen. Leg eventueel je liniaal tegen het uiteinde van de lijntjes en vouw het papier daarover naar binnen.
- Zorg dat de vouw overal even diep is. Op elke pagina staat een hulplijn om je te helpen de vouw overal even diep te maken.
- Druk de vouwen goed aan met bijvoorbeeld je nagel of liniaal voor een scherp resultaat.

Ga zo door totdat je alle inknippen op de pagina hebt gehad en sla dan de pagina om. Herhaal stappen 3a en 3b voor elke pagina totdat het gehele boek is gevouwen en geknipt. Je kunstwerk is nu bijna klaar!

Stap 4: je werk controleren en corrigeren

Blijf tijdens het proces regelmatig controleren of de vouwen en de inknippen netjes op één lijn liggen. Zodra je alle pagina's gedaan hebt, kijk je nog even goed naar het eindresultaat. Is de vouw op sommige plekken nog niet strak genoeg? Of heb je sommige inknippen toch iets dieper naar binnen gevouwen? Neem dan even de tijd om die te corrigeren, dit zal het eindresultaat alleen maar ten goede komen.

Stap 5: afwerken en presenteren

Als je het patroon helemaal gevouwen en gecorrigeerd hebt, zet je het boek rechtop. Nu is het tijd om je boek te presenteren op een plek naar keuze. Je kunt een lint horizontaal om de onderkant van het boek knopen zodat dit op de gewenste breedte open blijft staan. Je kunt hem in je boekenkast neerzetten, ingeklemd tussen je boeken. Of, als je het echt professioneel wilt aanpakken, dan kun je je kunstwerk in een displaybox van (plexi)glas tentoonstellen.

Boekvouwen vraagt om geduld en precisie, maar het is ook een ontspannende bezigheid waarbij je met aandacht iets blijvends creëert: jouw eigen papieren kunstwerk. Geniet van het proces maar ook vooral van het prachtige eindresultaat dat je mooi tentoon kunt stellen. Deel je kunstwerk met ons via Instagram of TikTok met de hashtag #FoldingCarols en tag @uitgeverijmus.

Veel plezier met het vouwen!

A
CHRISTMAS
CAROL

WRITTEN BY CHARLES DICKENS

STAVE ONE

MARLEY'S GHOST

Marley was dead, to begin with. There is no doubt whatever about that. The register of his burial was signed by the clergyman, the clerk, the undertaker, and the chief mourner. Scrooge signed it. And Scrooge's name was good upon 'Change for anything he chose to put his hand to. Old Marley was as dead as a door-nail.

Mind! I don't mean to say that I know of my own knowledge, what there is particularly dead about a door-nail. I might have been inclined, myself, to regard a coffin-nail as the deadest piece of ironmongery in the trade. But the wisdom of our ancestors is in the simile; and my unhallowed hands shall not disturb it, or the country's done for. You will, therefore, permit me to repeat, emphatically, that Marley was as dead as a door-nail.

Scrooge knew he was dead? Of course he did. How could it be otherwise? Scrooge and he were partners for I don't know how many years. Scrooge was his sole executor, his sole administrator, his sole assign, his sole residuary legatee, his sole friend, and sole mourner. And even Scrooge was not so dreadfully cut up by the sad event but that he was an excellent man of business on the very day of the funeral, and solemnised it with an undoubted bargain.

The mention of Marley's funeral brings me back to the point I started from. There is no doubt that Marley was dead. This must be distinctly understood, or nothing wonderful can come of the story I am going to relate. If we were not perfectly convinced that Hamlet's father died before the play began, there would be nothing more remarkable in his taking a stroll at night, in an easterly wind, upon his own ramparts, than there would be in any other middle-aged gentleman rashly turning out after dark in a breezy spot—say St. Paul's Churchyard, for instance—literally to astonish his son's weak mind.

Scrooge never painted out Old Marley's name. There it stood, years afterwards, above the warehouse door: Scrooge and Marley. The firm was known as Scrooge and Marley. Sometimes people new to the business called Scrooge Scrooge, and sometimes Marley, but he answered to both names. It was all the same to him.

Oh! but he was a tight-fisted hand at the grindstone, Scrooge! a squeezing, wrenching, grasping, scraping, clutching, covetous old sinner! Hard and sharp as flint, from which no steel had ever struck out generous fire; secret, and self-contained, and solitary as an oyster. The cold within him froze his old features, nipped his pointed nose, shrivelled his cheek, stiffened his gait; made his eyes red, his thin lips blue; and spoke out shrewdly in his grating voice. A frosty rime was on his

head, and on his eyebrows, and his wiry chin. He carried his own low temperature always about with him; he iced his office in the dog-days, and didn't thaw it one degree at Christmas.

External heat and cold had little influence on Scrooge. No warmth could warm, no wintry weather chill him. No wind that blew was bitterer than he, no falling snow was more intent upon its purpose, no pelting rain less open to entreaty. Foul weather didn't know where to have him. The heaviest rain, and snow, and hail, and sleet could boast of the advantage over him in only one respect. They often 'came down' handsomely, and Scrooge never did.

Nobody ever stopped him in the street to say, with gladsome looks, 'My dear Scrooge, how are you? When will you come to see me?' No beggars implored him to bestow a trifle, no children asked him what it was o'clock, no man or woman ever once in all his life inquired the way to such and such a place, of Scrooge. Even the blind men's dogs appeared to know him; and, when they saw him coming on, would tug their owners into doorways and up courts; and then would wag their tails as though they said, 'No eye at all is better than an evil eye, dark master!'

But what did Scrooge care? It was the very thing he liked. To edge his way along the crowded paths of life, warning all human sympathy to keep its distance, was what the knowing ones call 'nuts' to Scrooge.

Once upon a time—of all the good days in the year, on Christmas Eve—old Scrooge sat busy in his counting-house. It was cold, bleak, biting weather; foggy withal; and he could hear the people in the court outside go wheezing up and down, beating their hands upon their breasts, and stamping their feet upon the pavement stones to warm them. The City clocks had only just gone three, but it was quite dark already—it had not been light all day—and candles were flaring in the windows of the neighbouring offices, like ruddy smears upon the palpalable brown air. The fog came pouring in at every chink and keyhole, and was so dense without, that, although the court was of the narrowest, the houses opposite were mere phantoms. To see the dingy cloud come drooping down, obscuring everything, one might have thought that nature lived hard by, and was brewing on a large scale.

The door of Scrooge's counting-house was open, that he might keep his eye upon his clerk, who in a dismal little cell beyond, a sort of tank, was copying letters. Scrooge had a very small fire, but the clerk's fire was so very much smaller that it looked like one coal. But he couldn't replenish it, for Scrooge kept the coal-box in his own room; and so surely as the clerk came in with the shovel, the master predicted that it would be necessary for them to part. Wherefore the clerk put on his white comforter, and tried to warm himself at the candle; in which effort, not